

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/33/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113010404
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3113010404.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Gáboríka a JUDr. Ondreja Samaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 8. apríla 2014 prejednal sťažnosti odsúdených

Z. D.
nar. XX.XX.XXXX, bytom E. č. XX/X, Q.,

D. J.
nar. XX.XX.XXXX, bytom E. č. XX/X, Q.,

ktorú podali proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 1Nt/49/2013-267 zo dňa 05.02.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosti odsúdených Z. D. a D. J. z a m i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Na Okresný súd v Trenčíne podali odsúdení Z. D. a D. J. návrh na obnovu konania podľa § 394 ods. 1, 5 Tr. por. v trestnej veci sp. zn. 5T/444/2001, v ktorej boli obaja uznaní vinnými z pokračovacieho trestného činu vydierania formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 k § 235 ods. 1 Tr. zák. a odsúdení k trestom odňatia slobody na 15 mesiacov nepodmienečne.

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1Nt/49/2013 -267 zo dňa 05.02.2014 boli návrhy odsúdených Z. D. a D. J. na obnovu konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 5T/444/2001 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. v spojení s § 394 ods. 1 Tr. por. zamietnuté.

Proti tomuto uzneseniu podali odsúdení hneď po jeho vyhlásení sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti D. J. namietal, že súd prvého stupňa hodnotil dôkazy len v neprospech navrhovateľov a jeho hodnotenie dôkaznej situácie nebolo objektívne. Namietal, že súd neoboznámil písomné vyjadrenie poškodeného Q. D. že nevyhodnotil skutočnosť, že poškodený bol prinútený k svojej výpovedi v prípravnom konaní a že výpovede z prípravného konania boli zmanipulované. Podľa jeho názoru bolo potrebné vypočuť tohto poškodeného pred súdom v Slovenskej republike. Odsúdený Z. D. namietal, že v predmetnej trestnej veci rozhodoval sudca, ktorý vyslovil svoju zaujatosť. Namietal, že súd prvého stupňa neoboznámil prehlásenie svedka D. zo dňa 28.11.2013, ďalej namietal, že súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil výpoveď tohto svedka a najmä poukazoval na konkrétne tvrdenia, ktoré vyzneli z výpovede tohto svedka z jeho výsluchu pred Okresným súdom v Českých Budějoviciach. Poukazoval, že sa súd dostatočne nezaoberal korupčným správaním sudcov, ktorí v pôvodnej veci rozhodovali, či už o ich vzatí do väzby, ako aj na hlavnom pojednávaní. Podľa jeho názoru uvedená skutočnosť je

jednoznačne dôvodom na obnovu konania a navyiac, poukazoval tiež na vzťahy sudkyne D.. D. a sudcu D.. D. s bratmi M., z ktorej okolnosti vyplýva zaujatosť týchto sudcov pri rozhodovaní v ich trestnej veci. Napokon namietal, že celé pôvodné konanie prebehlo v neprítomnosti svedka D., bez splnenia zákonných podmienok, pričom každá nová výpoveď tohto svedka je dôkazom súdu predtým neznámym, a preto oprávňujúcim k povoleniu obnovy konania. K veci sa vyjadril aj otec odsúdeného Z. D., pán L. D., ktorý v ňom opätovne poukazuje na prepojenie sudkyne D.. D. s bratmi M., namietal nesprávne hodnotenie výpovede svedka D. sudcom konajúcim o obnove konania a povrchnosť vyhodnotenia celého pojednávania a napokon žiadal, aby vec rozhodoval iný súd ako Krajský súd v Trenčíne. Záverom sťažovateľa žiadali, aby krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa a o povolení obnovy konania sám rozhodol.

Keďže sťažnosti boli podané včas a osobami oprávnenými, krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že v predmetnej trestnej veci neboli splnené podmienky na povolenie obnovy konania a rozhodnutie súdu prvého stupňa je zákonné a správne.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por., obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti, alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Súd prvého stupňa vykonal v predmetnej trestnej veci potrebné dokazovanie a preskúmaním spisového materiálu na základe podaných sťažností dospel aj krajský súd k záveru, že v predmetnej trestnej veci neboli splnené podmienky pre povolenie obnovy konania. Najdôležitejšou okolnosťou v predmetnom prípade je fakt, že svedok D. v súčasnej dobe podstatne zmenil výpoveď oproti svojej výpovedi v prípravnom konaní v pôvodnom konaní. To, že súd prvého stupňa neoboznámil v konaní o povolení obnovy konania prehlásenie tohto svedka zo dňa 28.11.2013 pochybením nie je, pretože následne na to bol tento svedok oveľa podrobnejšie vypočutý sudkyňou Okresného súdu v Českých Budějoviciach a tento výsluch, resp. táto výpoveď tohto svedka bola súdom prvého stupňa v konaní o obnove konania oboznamovaná. Je síce faktom, že v konaní o obnove konania predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní (napríklad výpoveď predtým nevypočutého svedka, čo však nie je tento prípad, pretože svedok D. vypočutý bol v prípravnom konaní a jeho výpoveď bola v pôvodnom konaní prečítaním vykonaná), ale aj dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom (napríklad zmena výpovede tzv. spolupracujúceho svedka). Ak by v dôsledku tohto dôkazu došlo k podstatnej zmene výpovede svedka, predmetom hodnotenia súdu musí byť aj okolnosť, pre ktorú došlo k obsahovej zmene dôkazu.

Je faktom, že terajšie tvrdenia svedka a poškodeného Q. D. vyzneli diametrálne odlišne ako v jeho výpovediach v prípravnom konaní v pôvodnom konaní. Krajský súd sa musel zaoberať otázkou, prečo k tomu došlo a dokonca až po takej dlhej dobe a či táto zmena výpovede je vierohodná. Tento svedok síce tvrdí, že bol na neho robený nátlak zo strany vyšetrovateľov, ale v pôvodnom konaní bol vypočutý ako svedok T., príslušník kriminálnej polície PZ, podľa ktorého to bol poškodený a svedok Q. D., ktorý inicioval stretnutie s ním a oznámil vydieranie svojej osoby. Ani z jednej výpovede z prípravného konania tohto poškodeného nevzniká náznak, že by vypovedal pod nejakým nátlakom a svoje výpovede dobrovoľne podpísal. Krajský súd sa pritom ešte v praxi nestretol s prípadom, že by vypočívajúci orgán pred súdom pripustil nátlak na obvineného a takýmto spôsobom si eventuálne privodil trestný postih.

Na druhej strane, z dôkazného materiálu v pôvodnom konaní bol preukázaný, a to aj na základe výpovedí odsúdených D. J. a Z. D. dôležitý fakt, a to, že títo od konca roka 1998 požičiavali poškodenému D. peniaze vo výške 500.000,- Sk a viackrát vo výške 100.000,- až 150.000,- Sk, ktoré tento v dohodnutých termínoch nevracal. Tento dôvod by už mohol byť podnetom pre vydieranie poškodeného zo strany odsúdených. Pritom napríklad svedkovia T. a E. - zamestnanci poškodeného Q. D., videli viackrát odsúdených D. J. a Z. D. spolu S. W. pohybovať sa vo firme poškodeného.

Je potom celkom logický záver, že obaja odsúdení sa mohli podieľať na protiprávnom konaní S. W. - vydieraní poškodeného D. spoločne. Z hľadiska skúmania dôvodu zmeny výpovede svedka D. a tým posúdenia jej vierohodnosti je potrebné napokon vyhodnotiť aj skutočnosť, že horeuvedené sumy, ktoré mu obaja zapožičali, im zo strany poškodeného doposiaľ vrátené neboli, resp. aspoň tento fakt zo spisového materiálu nevyplýva. V tomto kontexte potom treba vyhodnotiť aj zmenu výpovede tohto svedka a jej vierohodnosť. Vychádzajúc z týchto úvah dospel aj krajský súd k záveru, že terajšia výpoveď tohto svedka nemá potom až takú dôkaznú silu, aby mohla zvrátiť pôvodné rozhodnutie, vzhľadom na ostatný existujúci dôkazný stav.

Pokiaľ sťažovatelia namietali, že ako ďalší dôvod pre povolenie obnovy konania nebolo preverené korupčné podozrenie na sudcov konajúcich v ich veci, tu jednoznačne krajský súd dodáva, že takéto preverovanie nemôže byť predmetom obnovy konania a všetky tvrdenia odsúdených D. J. a Z. D. neboli ničím doposiaľ preukázané. Podľa § 394 ods. 5 Tr. por. by mohla byť obnova konania povolená len v prípade, ak sa právoplatným rozsudkom zistí, že policajt, alebo prokurátor, sudca alebo príseďiaci, v pôvodnom konaní porušením povinností spáchal trestný čin. Čiže v tomto smere by musel pre povolenie obnovy konania existovať právoplatný rozsudok týkajúci sa korupčného správania niektorého z orgánov činných v trestnom konaní v pôvodnom konaní.

Námietkou sťažovateľov spočívajúcou v tom, že o ich návrhu na povolenie obnovy konania mal rozhodovať iný súd ako Okresný súd Trenčín, resp. Krajský súd v Trenčíne, sa krajský súd v tomto konaní už nezaoberal, pretože o tejto otázke vo veci rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky svojím uznesením sp. zn. 6 Ndt/9/2013 zo dňa 23.05.2013.

K námietke spočívajúcej v tom, že sudca D.. S. D. a sudkyňa D.. E. D. vo veci rozhodovali zaujato, pretože existovalo ich prepojenie na bratov M., ktorí boli zainteresovaní v pôvodnom konaní, krajský súd uvádza, že takýto fakt, ak by bol preukázaný, nemôže byť dôvodom pre povolenie obnovy konania. Táto skutočnosť však môže byť podľa § 371 ods. 1 písm. e) Tr. por. dôvodom pre podanie dovolania v predmetnej trestnej veci v zmysle § 368 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ sťažovatelia predložili v rámci konania o povolenie obnovy fotokópie výpovedí svedkov, zmlúv a ďalšieho dôkazného materiálu z pôvodného konania, tieto mal súd v konaní sp.zn. 5T/444/2001 k dispozícii a týmito sa v rozsudku zaoberal a ich vyhodnotil. Nejde teda o nové skutočnosti súdu skôr neznáme.

Z uvedených dôvodov nepovažoval teda krajský súd podané sťažnosti za dôvodné, napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa za zákonné a správne, a preto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosti odsúdených ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.